

● **Metin Mert**

Solgun Kederler

O eski evlerde soluyor zaman
Yaşanmış günlerden kalma bir hüznün
Nihavent bakışlı ürkek bir ceylan
Yorgun kapıların ardında yüzün

Gittikçe çekiyor beni kendine
Geçtiğim sokaklar sararmış yaprak
Solun kederleri dökerken yine
Issız odalarda sızlayan plak

Ağaç gövdesinde kabartma yazı
Kabukta yaraymış meğerse hayat
Uyut beni gece dinsin bu sızı
Kar yağsın kar yağsın kar yağsın kat kat